

Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE CONCILIIS, ET|| ECCLESIA MILITANTE,|| QVATVOR LIRBRIS||
COMPREHNSA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

V. Concilia generalia approbata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53873](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-53873)

can. Porrò. quia certis prouinciis continentur, non autem ad omnes Christianos pertinent, sicut verè generalia.

PROVINCIALIA dicuntur, in quibus conueniunt tantum Episcopi vnius prouinciæ, quibus præest Archiepiscopus, siue Metropolitanus, & huius generis sunt plurima in tomis Conciliorum. De his viderur loqui VII. Synodus actio. 3. cum ait, se amplecti etiam decisiones localium Conciliorum.

DIŒCESANA sunt, in quibus cõueniunt tantum Presbyteri vnius Episcopatus, & iis Episcopus præest. cuius generis paucissima exstant, nec immeritò; nam vix dici possunt Concilia, cum in eis ordinariè nullus sit, qui iurisdictionem habeat, præter vnum Episcopum qui præest.

ALTERA partitio Conciliorum cõplectitur item quatuor membra: quædam enim sunt ab Apostolica sede approbata, atque ab Ecclesia vniuersa recepta, quædam omnino reprobata, quædam partim approbata, partim reprobata, quædam nec approbata, nec reprobata. Quod membrum postremum in Conciliis particularibus potissimum locum habet.

CAPVT V.

Concilia generalia approbata.

 NCILIA generalia approbata numerantur hucusq; decem & octo. PRIMVM est NICAENVM, quod quidem celebratum est ab anno Domini CCC. XXVII. vsque ad annum CCC. XXX. qui fuit annus XV. Sylu stri Papæ, & vicesimus Constantini Imperatoris; conuenerunt Episcopi CCC. XVIII. è quibus erant Patriarchæ, Alexander Alexandrinus, Eustathius Antiochenus, Macarius Hierosolymitanus, & Metrophanes Constantinopolitanus, quamuis hi duo postremi non erant eo tempore Patriarchæ, sed diu postea eam dignitatem adepti sunt. Quidam etiam Metrophanem non per se, sed per legatum Alexandrum, qui postea ei successit in Episcopatu, adfuisse volunt. Vide Metaphrastem in oratione de rebus gestis apud Nicæam. Ac duæ potissimum controuersia definitæ sunt: Vna de die Paschatis: Altera de Diuinitate Christi

Christi

Christi aduersus hæresim Arianorum, ipso Ario Principe hæreseos, post annos decem in latrinis dum aluum purgaret, fœde defuncto.

Sed quia hæc omnia in dubium reuocari possent propter discrepantes scriptorum sententias, paucis singula demonstranda sunt. PRIMUM, de tempore Concilij mira est opinionum varietas, sed veritas nostræ sententiæ hac ratione confirmari potest. Constat Concilium Nicænum finem accepisse anno XX. imperij Constantini. Id enim scribit Eusebius lib. 3. de vita Constantini, & Socrat. lib. 1. hist. cap. 12. cœpit autem Constantinus imperare anno Christi CCC. XI. vt ex Chronico S. Hieronymi, ex Gregorio Haloandro, aliisque Chronologis patet. Efficitur igitur, vt anno Christi CCC. XXX. fuerit annus Constantini XX. & finis Nicæni Concilij.

ITEM inchoatum est Concilium Paulino, & Iuliano consulibus, vt Socrates refert lib. 1. cap. 9. aliàs 13. & Nicephorus lib. 8. cap. 26. Durauit autem annis tribus, vt idem Nicephorus ibidem testatur. Porro consulatum Paulini, & Iuliani Cassiodorus annotauit anno XVII. Constantini, ex quo sequitur finitum Concilium fuisse anno XX. eiusdem, proinde inchoatum anno Christi CCC. XXVII. finitum anno CCC. YXX. Sanè Onuphrius Panuinus, quia consulatum Paulini, & Iuliani ponit anno Christi CCC. XXV. hoc ipso anno ponit initium Synodi Nicæne.

DEINDE incidisse Concilij tempus in Syluestri Pontificatum, non Syluestri & Iulij, vt Photius docet in libro de septem Synodis, vel Iulij solius, vt Sozomenus scribit lib. 1. ca. 16. & ex Sozomeno Caluinus lib. 4. Instit. cap. 7. §. 1 & Ioachimus Camerarius in historia Nicæne Synodi, vbi se diligentissimum scriptorum veterum lectorem fuisse affirmat, facile demonstrari potest. Nam, vt supra diximus, anno vicesimo Constantini, finis Concilio impositus est, quod etiam fateatur Camerarius libro citato. Syluester autem creatus est Pontifex anno sexto Constantini, vt ex Chronico Eusebij, ac Hieronymi patet, & sedit in Apostolica sede supra XX. annos, vt Damasus, Onuphrius, & omnes omnino scriptores testatur: Igitur annus XX Constantini, & finis Nicæni Concilij in Syluestri Pontificatum necessariò incidit.

Præterea

Præterea Milthiades Syluestri prædecessor sedit eodem Constantino imperante, vt testantur **Optatus** libr. 1. contra Parmenianum, & **Augustinus** in epistol. 162. & 165. & ipse etiam Constantinus apud **Eusebium** libr. 10. hist. cap. 5. nõ igitur potuit Sylvester nisi post inchoatum Constantini imperium Apostolicam sedem adipisci; tenuit autem eam omnium consensu supra XX. annos: Ergo vicesimo anno Constantini, qui fuit postremus Nicæni Concilij, non Iulius, sed Sylvester Apostolicam sedem moderabatur. Quare rectè **Damasus** in Pontificali, **Hieronymus** in Chronico, **Theodoretus** lib. 1. hist. cap. 3. sexta Synodus act. 18. & **Concilium Florentinum** sess. 3. aliique permulti auctores Nicænam Synodum Syluestri Papæ temporibus factam esse scripserunt.

De NUMERO Episcoporum, qui eidem Concilio interfuerunt, videntur esse sententiæ variæ. Nam **Eusebius** libro 3. de vita Constantini dicit, conuenisse Episcopos supra CC. **L. Athanasius** lib. de sententia Nicænae Synodi ait, fuisse Episcopos plus minus CCC. **Eustathius** apud **Theodoretum** li. 1. cap. 8. hist. dicit, numeratos supra CC. LXX. **Sozomenus** lib. 1. cap. 16. ponit circiter CCC. X. Vera tamen, & communis sententia est, fuisse CCC. XVIII. Nam **Epiphanius** hæresi 69. scripsit, vsque ad sua tempora fuisse conseruata nomina singulorum Episcoporum, & fuisse præcisè CCC. XVIII. **Hilarius** quoque in libro de Synodis propè extremo, & **Ambrosius** præfatione librorum de fide, mysticum & sacrum dicunt esse numerum Patrum Concilij Nicæni, & multò antea præfiguratum in illis CCC. XVIII. militibus, quibus Abraham victoriam de quinque Regibus reportauit. Denique **Hieronymus** in Chronico, **Sulpitius** lib. 2. hist. **Theodoretus** lib. 1. cap. 7. & omnes alij constanter hunc numerum ponunt.

Iam verò duas fuisse causas eius Concilij, quæstionem videlicet de Paschate, & quæstionem de Christi Diuinitate, testantur **Eusebius** lib. 3. de vita Constantini, **Athanasius** in libro de Synodis Arimini, & Seleuciæ, & **Epiphanius** hæresi 70. quæ est Audianorum.

Denique, vtrum Nicænum Concilium ante mortem probrosam Arij celebratum sit, non est omnino certum. **Epiphanius**

phanius

phanus enim hæresi 69. apertè scribit, Concilium post mortem Arii celebratum fuisse: at contrarium scribunt historici. Ruffinus lib. 10. cap. 13. Socrates lib. 1. cap. 19. & 25. & ceteri neque possunt hæ sententiæ conciliari, si dicamus duos Arios fuisse, vt significat Sulpitius libro 2. sacræ historiæ. Nam etiam si duo Arii fuerint, vnus tamen est ille, qui periit in latinis. hunc autem ipsum Epiphanius ante Concilium, Ruffinus, & ceteri post Concilium ponunt. & sanè videntur historici melius sensisse, præsertim cùm in V. Synodo tractatum sit, an liceat hæreticos post mortem damnare, quod certè in dubium venire non potuisset, si Arium iam mortuum Synodus Nicæna damnasset. Sed res non est tanti momenti, vt propterea oporteat nos plus temporis in ea consumere.

SECUNDA Synodus est CONSTANTINOPOLITANA, quæ celebrata est aduersus Macedonium, negantem Spiritus sancti diuinitatem, Theodosio seniore Imperatore, ac Damaso summo Pontifice. Conuenerunt autem Episcopi ex diuersis prouinciis C. L. è quibus Patriarchæ fuerunt Nestarius Constantinopolitanus, Timotheus Alexandrinus, Meletius Antiochenus, & Cyrillus Hierosolymitanus.

Porro tempus Synodi huius secundæ incidit, Prospero teste in Chronico, in consulatum Gratiani & Theodosij Augustorum, hoc est, in annum Domini CCC. LXXXIII. vel in annum sequentem, vt vult Socrates, qui lib. 5. hist. cap. 8. scribit, Concilium conuenisse Co s s. Syagrio & Eucherio, hoc est, in annum CCC. LXXXIV. vel si rationem Onuphrij sequaris, in annum CCC. LXXXI. quos ex eodem Prospero & Cassiodoro, & aliis constat consulatum gessisse post consulatum Gratiani & Augusti. ~~Psellus~~ in libro de septem Synodis disponit interuallum annorum LVI. inter primam & secundam Synodum. Si autem ad numerum annorum CCC. XXVII. quo tempore diximus inchoatam fuisse Synodum primam, addas numerum annorum LVI. efficies numerum annorum CCC. LXXXIII. qui est numerus, quem Prosper in Chronico adnotauit.

Est verò animaduertendum, in hoc Concilio, neminem adfuisse ex prouinciis Occidentalibus. Siquidem Damasus Papa Romæ coëgerat Synodum Occidentalium, atque ad eum locum inuitauerat Episcopos, qui Constantinopoli conuenerant,

175 præmittitur sig-
nodo Nicænae secun-
de in Tomis Concil.

uenerant, ut eo modo Romæ celebraretur Concilium plenissimum; sed quia Patres Orientales iustis de causis Romam venire non potuerunt, accepit Damasus excusationem eorū, & animis ac sententiis duę illæ Synodi coniunctæ sunt, ac si vna & eadem fuissent. Atque propter huiusmodi coniunctionem habita est Synodus Constantinopolitana vna ex Oecumenicis & legitimis Synodis. Vide Theodoretum lib. 5. hist. cap. 9. & 10.

TERTIA Synodus est EPHESINA I. quæ coacta est Theodosio iuniore Imperatore, & Celestino I. summo Pontifice, conuenerunt Episcopi CC. ex quibus Patriarchæ fuerunt Cyrillus Alexandrinus, qui locum etiam Romani Pontificis obtinebat, Ioannes Antiochenus & Iuuenalis Hierosolymitanus, quamquam Ioannes, quia se adhuc in itinere constituro Concilij decretum factum fuerat, initio dissentire cœpit à Cyrillo, postea tamen reconciliati sunt, atque idem senserunt. Causa Concilij fuit Nestorij Episcopi Constantinopolitani noua hæresis, quæ Christum in duas personas diuidebat.

Celebratum verò Concilium est Basso & Antiocho consulibus, ut Prosper in Chronico, & Socrates lib. 7. cap. 34. indicarunt; is autem erat annus Domini CCCC. XXXIV. Quid sequuti sint Psellus, qui ponit solum interuallum annorum XL. inter secundam & tertiam Synodum, & Onuphrius, qui adnotauit hanc Synodum celebratum anno Domini CCCC. XXX. Coss. Theodosio decimum tertium, & Valentiniano tertium, non possum dicere, præsertim cum in ipsa Synodo tomo secundo, capite primo, disertis verbis legamus Synodum inchoatam post consulatū Theodosij decimum tertium, & Valentiniani tertium; nec ignorare poterit Onuphrius, nō esse idem Coss. Theodosio decimum tertium, & Valentiniano tertium, & post consulatum Theodosij decimum tertium, & Valentiniani tertium.

Adde, quod Vincentius Lyrinensis in libro de prophanis vocum nouitatibus propè extremo, qui ipso tempore vixit, ita loquitur: *Ante triennium fermè in Asia apud Ephesum celebratum Concilium est, viris clarissimis Basso, Antiochoq; consulibus.* Quid clarius? De tota hac Synodo vide Liberatum in Breuiario, cap. 5. 6. 7. 8. & sequentibus, Socratum li. 7.

cap. 34. *Euagrium* lib. i. cap. 4. & ipsam Synodum nuper ex Græco in Latinum sermonem conuersam, ac tomis duobus comprehensam.

QUARTA Synodus est CHALCEDONENSIS, quæ collecta est aduersum hæresim Eutychetis Archimandritæ, quæ vnâ tantum in Christo naturâ asserbat post incarnationem. Acta verò est hæc Synodus Leone I. Pontifice Maximo, & Martiano Augusto, consulatu eiusdem Martiani, vt ipsum Concilium testatur, actione prima; incidit autem is Martiani consulatus in annum Christi CCCC. LIV. iuxta computum Matthæi Palmerij, & Gregorij Haloandri, vel CD. LII. iuxta Marianum Scotum & Sigebertum, vel CD. LI. iuxta Onuphrium in libro de Romanis Pontificibus. *Pfellus* XXX. annos interponit inter tertiam & quartam Synodum, sed is, vt superiori numero detraxit annos decem, ac posuit XL. pro L. ita nunc addidit annos decem, ac posuit triginta pro viginti, nisi sit error Libratorum. Porro Episcopi adfuerunt DC. XXX. ex quibus erant Patriarchæ, Dioscorus Alexandrinus, qui tamen mox eiectus est, Maximus Antiochenus, Anatholius Constantinopolitanus & Iuuenalis Hierosolymitanus. Vide *Liberatum* in Breuiario, cap. II. & sequentibus, & *Euagrium* lib. 2. hist. cap. 2. 3. & 4.

QUINTA Synodus generalis non est, vt multi putant, ea quæ sub Agapeto & Menna celebrata est, quæque in secundo tomo Conciliorum sub nomine quintæ Synodi quatuor actionibus continetur, siquidem illa particularis fuit, & quintam Synodum antecessit, vt disertis verbis docent Iohannes Zonaras in vita Iustiniani, & Nicephorus libro 17. cap. 9.

Coacta est autem quinta Synodus vera apud Constantinopolim, Vigilio summo Pontifice, & Iustiniano seniore Imperatore, anno duodecimo post consulatum Basilij, vt initio eiusdem Synodi legimus, qui est annus Dominicæ incarnationis D. LIII. vel D. LVI. iuxta *Pfellum*, qui annis C. II. vult posteriorem esse quintam Synodum quarta. Conuenerunt Episcopi C. LXV. vt idem *Pfellus* tradit, è quibus erant Patriarchæ Euty chius Constantinopolitanus, Apollinaris Alexandrinus, Domninus Antiochenus, & Eustochius Hierosolymitanus, qui tamen non per se, sed per Legatos interfuit. Summus

mus

mus autem Pontifex, nec per se, nec per Legatos interfuit. Synodum tamen per libellum confirmavit, ut Nicephorus scribit lib. 17. cap. 27.

Causa congregandi Concilij fuit Origenis hæresis, quæ tunc inualefcebat. Itaque damnatus est Origenes, & simul Dydimus & Euagrius eius sectatores: necnon Theodori Mopsuesteni, & Theodoretii Cirenensis scripta, & epistola, quæ dicebatur Ibæ ad Marim Persam. Vide de hac Synodo Zonaram loco citato, Nicephorum lib. 17. cap. 27. S. Gregorium lib. 1. epist. 24. Euagrium lib. 4. ca. 38. & Liberatum in Breuiario, cap. 23. & 24. tamen si quæ Liberatus dicit, valde cautè legenda sunt; aut enim non sunt ipsius, aut ipse falsa alia relatione deceptus fuit. Certè non congruunt cum aliorum Catholicorum Patrum narrationibus.

SEXTA Synodus celebrata est apud Constantinopolim anno XII. Constantini IV. teste Paulo Diacono in vita eiusdem, qui quidem erat annus Domini DC. LXXXI. vel DC. LXXXV. iuxta Pfellum, qui annos C. XXIX. ponit inter quintam & sextam Synodum. Quod verò in ipso Concilio passim adscribitur annus XXVIII. eiusdem Constantini, non est error Typographorum, ut censet Illyricus Cent. 7. cap. 9. Nam etiam si non imperauerit Constantinus post mortem patris, nisi annis XVII. tamen imperauit etiam annis multis cum patre suo, ut Zonaras significauit, dum illum ait ab ipso patre coronatū fuisse ante discessum in Siciliam. Itaque Concilium numerat annos Constantini à prima coronatione. Paulus verò Diaconus à morte Constantis patris Constantini.

Conuenerunt Episcopi CC. LXXXIX. ut idem Paulus Diaconus testatur, & consentit numerus, qui habetur in VII. Synodo act. 3. Beda tamen in libro de sex ætatibus, prope finem, Rhegino lib. 1. Ado Viennensis, & Freculphus in Chronico, solùm centum quinquaginta Patres numerant. Patriarchæ fuerunt duo, Georgius Constantinopolitanus, & Macarius Antiochenus. Nam Alexandrinæ & Hierosolymitanæ Ecclesiarum solùm Legati quidam adfuerunt. Summus quoque Pontifex Agatho per Legatos suos interfuit, & præfedit. In ea Synodo damnata est hæresis eorum, qui vnā tantum in Christo voluntatem esse volebant. Vide de

hac Synodo præter citatos auctores, Albertum Pighium in diatriba, & Franciscum Turrianum in Apologia pro VI. & VII. Synodo. Albertus enim has duas Synodos sextam & septimam, ut modò exstant, adulterinas, & supposititias esse contendit. Contrà, Turrianus veras & germanas esse docet. Quid nobis verius videatur in libro quarto de Pontifice, cap. II. iam explicauimus.

SEPTIMA Synodus apud Nicæam congregata est anno VIII. Constantini & Irenæ, ut scribunt Paulus Diaconus lib. 23. rerum Romanarum, & Cedrenus in compendio historiarum. Fuit autem is annus Christi DCC. LXXXI. si Paulo Diacono credimus: vel DCC. LXXXVI. si credimus Cedreno. Onuphrius ponit annū Constantini X. & Christi DCC. LXXXIX. Pfellus annos duntaxat LX. inter sextam & septimam Synodum esse voluit; quod nullo modo cum veritate cohæret. Ideo quidam mendum esse putant Librariorum, ac Pfellum ipsum annos centum scripsisse. Conuenerunt Episcopi, ut idē Pfellus habet CCC. L. è quibus Patriarcha vnus fuit Tharadius Constantinopolitanus. ceterorum Patriarcharum solū Legati adfuerunt. Adrianus Papa per Legatos suos præfedit, ac vnà cum reliqua Synodo eos damnauit, qui sacras Christi & Sanctorū imagines omni honore spoliabant. De hac Synodo vide, si placet, quæ nos differimus, cū ageremus de Concilio Francofordiensi, in disputatione de cultu imaginum.

OCTAVA Synodus est Concilium IV. CONSTANTINOPOLITANVM, quod celebratum est Adriano II. summo Pontifice, & Basilio Augusto, anno tertio eiusdem Basilij, ut in ipsa Synodo, actio. prima significatur, qui annus erat Domini DCCC. LXX. Conuenerunt Episcopi CCC. LXXXIII. è quibus vnus Patriarcha Photius, ac deinde Ignatius Constantinopolitanus, ceteri per Legatos adfuerunt.

Est autem hoc loco animaduertendum, tres Synodos in caussa Photij Constantinopoli celebratas. VNA, tempore Nicolai I. Pontificis, & Michaëlis Imperatoris celebrata est, in qua depositus fuit Ignatius, & ordinatus Photius. cuius Synodi meminit Zonaras in vita Michaëlis; nec est dubium, hanc fuisse prophanam Synodum, ut patet ex epistolis Nicolai I. & Adriani II.

ALTERA

ALTE^RA Synodus est ea, quam nos diximus octauam, quæ exstat, quamuis imperfecta, in tomis Conciliorū, in qua deposito Photio, iterum restitutus est Ignatius, atque huius Synodi meminit Zonaras in vita Basilij Imperatoris.

TERTIA est ea, quam tempore eiusdem Basilij celebravit per Legatos suos Ioannes VIII. Adriani successor, in qua Synodo, defuncto iam Ignatio, iterum restitutus est Photius, & si vera sunt, quæ Græci dicunt in Concilio Florentino sess. 6. & quæ refert ex hac Synodo **Franciscus Turrianus** in libro de actis VI. VII. & VIII. Synodi, rescissa planè acta præcedentis Synodi sub Adriano, quin etiam statutum, ut tolleretur de Symbolo illa particula (**FILIOQUE**) sed id nullam habet verisimilitudinem. Idcirco facile mihi persuadeo, aut esse omnia conficta, quæ dicuntur de Ioanne VIII. ut **sanctus Antoninus** docet in summa historiali, part. 3. tit. 22. cap. 13. §. 10. aut certè verum quidem esse, Photium à Ioanne VIII. per Legatos restitutum in sedem Constantinopolitanam post mortem Ignatij, at cetera supposititia & adulterina esse, & à Græcis conficta, ut ex Manuele Calleca Turrianus ostendit libro citato.

Confirmor autem in hac sententiâ, tum quia Zonaras meminit quidem restitutionis Photij, non autem abrogationis Concilij VIII. nec ablationis illius particulæ (**FILIOQ³**) ex Symbolo: tum etiâ, quia Græci in Concilio Florentino sess. 6. non agnoscunt pro Synodo œcumenica Concilium illud sub Ioanne VIII. etsi illis multum prodesse potuisset, si legitimum & Germanum Concilium fuisset. Atque hæcenus de Conciliis Orientalibus, nunc addemus breuiter Occidentalia.

NONVM Concilium est **LATERANENSE** primum, Episcoporum DCCCC. & amplius, anno M. C. XXIII. contra Saracenos, pro recuperanda terra sancta, tempore Calisti II. & Henrici V. Imperatoris. Platina, Onuphrius. non exstat.

DECIMVM est **LATERANENSE** II. Episcoporum mille, anno M. D. XXXIX. contra Antipapas, & pro iure Cleri, tempore Innocentij II. & Lotharij Imperatoris. Platina, Onuphrius. non exstat.

VNDECIMVM est **LATERANENSE** III. Episcoporum ferè
CC 3   CCC. pro

CCC. pro reformatione Ecclesiæ, & contra VValdenses, anno M. C. LXXX. tempore Alexandri III. & Friderici I. Imperatoris. Platina, Onuphrius, item Gulielmus Tyrius, qui interfuit, lib. 20. de bello sacro, cap. 26.

DVODECIMVM est LATERANENSE IV. Patrum M. C. C. LXXXIII. ex quibus erant Episcopi C. D. LXXIII. anno M. CC. XV. contra varias hæreses, & pro terra sancta, tempore Innocentij III. & Friderici I. Matthæus Palmerius, Onuphrius, Platina.

TERTIVM DECIMVM est LVGDVNENSE primum, anno M. CC. XLV. contra Imperatorem Fridericum, & pro terra sancta, tempore Innocentij IV. & Friderici II. Matthæus Palm. Platina, Onuphrius. Exstant huius Concilij aliqua decreta in Sexto decretalium.

DECIMVM QVARTVM est LVGDVNENSE II. Patrum ferè mille, ex quibus Episcopi erant D. anno M. CC. LXXIV. contra errorem Græcorum, tempore Gregorij X. & Rodulphi Imperatoris. Matthæus Palmerius, Platina, Onuphrius. Exstant ex hoc Concilio quædam in Sexto decretalium.

DECIMVM QVINTVM est VIENNENSE, Episcoporum CCC. anno M. CCC. XI. contra varias hæreses, tempore Clementis V. & Henrici VII. Imperatoris. Palmerius, Platina, Onuphrius. Exstant ex hoc Concilio decreta, quæ dicuntur Clementina.

DECIMVM SEXTVM est FLORENTINVM, (Omitto Pisanum, Constantiense & Basileense, de quibus postea) anno M. C. D. XXXIX. Patrum C. XLI. qui subscripserunt, & multorū aliorum, qui ante subscriptionem discesserāt; vt in fine Concilij annotatur, contra errores Græcorum, tempore Eugenij IV. & Alberti Imperatoris. Matth. Palmerius, Platina.

DECIMVM SEPTIMVM est LATERANENSE V. Patrum C. XIV. contra schismata, & pro variis negotiis, tempore Iulij I. & Leonis X. & Maximiliani Imperatoris, cœpit anno M. D. XII. finem habuit M. D. XVII.

DECIMVM OCTAVVM est TRIDENTINVM, anno M. D. XLV. inchoatum, anno M. D. LXIII. finitum, contra hæreses Lutheranorum, tempore Pauli III. Iulij III. ac Pij IV. & Caroli V. ac Ferdinandi Imperatorum. Numerus Patrum
his

his verbis describitur à Gaspare Villalpandæo, disputatione quinta de Concilio Tridentino: *Ad sunt, inquit, sex Cardinales, quatuor Legati, Patriarcha tres, Archiepiscopi triginta duo, Episcopi ducenti viginti octo, Abbates quinque, Generales Ordinum ministri septem, Episcoporum procuratores plurimi.*

Ex his Conciliis nullum est, quod nõ sit à Pontifice probatum, & à Catholicis recipiatur; Nam de primis octo Conciliis patet ex decreto, dist. 16. can. Sancta octo. De nouem sequentibus Synodis, ex eo patet esse probatas, quòd in eis præfuerit summus Pontifex. De vltima patet ex confirmatione Pij IV. At Græci tantùm recipiunt prima septem Concilia, vt notum est ex Concilio Florentino sess. 5. & 6. Lutherani autem tantùm recipiunt prima sex, vt patet ex Magdeburgensibus, Cent. 8. cap. 9. & Cent. 9. cap. 9. Eutychniani, qui adhuc inueniuntur in Asia, tantùm recipiunt prima tria. Nestoriani, qui etiam in Oriente reliqui sunt, tantùm recipiunt prima duo. Trinitarij, qui in Hungaria & Polonia nunc versantur, nullum recipiunt.

CAPVT VI.

Concilia generalia reprobata.

P RIMUM generale opinione Arianorum reprobatum, est Concilium Antiochenum anno CCC. XLV. in anno quinto Constantij, vt dicitur à Socrate lib. 2. cap. 5. & Sozomeno lib. 3. cap. 5. in quo damnatus est Athanasius, & via patefacta ad euerfionem Concilij Nicæni primi.

NOTANDVM est autem, à Summa Conciliorum, & ab aliis confundi hoc Concilium cum aliis quibusdam. sex enim fuerunt Concilia Antiochena. Primum & secundum contra Paulum Samosatenum, tempore Dionysij Papæ. circa annum CC. LXIX. Vide Eusebium lib. 7. hist. cap. 23. 24. 25. & 26. Tertium Arianorum, tempore Iulij I. anno CCC. XLV. vt supra diximus. Quartum est Macedonianorum pro sua hæresi anno CCC. LXVII. tempore Liberij Papæ. Hieronymus in Chronico. Quintum est Catholicum prouinciale E-